GUERNERI ROLFINCII,
PHIL. AC MED. DOCTORIS ET
PROFESSORIS PUBLICI,

NON ENS CHIMICUM,

MERCURIUS METALLORUM ET MINERALIUM.

JENÆ
JOHANNES VVERTHERUS
CURABAT,

ANNO
M DC LXX.

PERREVERENDO

DN. ATHANASIO KIRCHERO,

SOCIETATIS JESU
presbytero,
viro suprà laudem posito,
S.

MAgnum rectæ indolis argumentum est & animi generosi indicium AMOR VERITATIS.

AMOR communicat, non occultat, petentibus aperit fores, non claudit, avios in viam reducit, non seducit.

VERITATIS jura ſunt ampliſſima, plurimorum ſeculorum præſcriptione violari vel innumerâ teſtium multitudine obrui atque labefactari neſcia: imò quantò premitur illa truculentiùs, tantò triumphat glorioſiùs, mendacia conculcat pedibus, ſimulque eidem tandem coronam imponit victoria lauream mori neſcientem.

Veritatis amor ſæpe noſtris calcar addidit affectibus, ut inquireremus in notum illud Paracelſicum dogma, quo ſancitur, omnia & ſingula, quæ in majori ſunt mundo, eſſe etiam in minori, realiter,

oculariter, ſigillatim, ſecundùm ſpeciem, non mortua ſed viva: mercurium etiam currentem in metallis & mineralibus latentem levi negocio, in apricum produci poſſe.

Stat ſententia, dogma hoc hyperbolicum utrumque veritati minus eſſe conſentaneum.

Non eſt plus tribuendum chimiæ, quàm in ejus eſt poteſtate. Ægrè fert immodicis ſe extolli laudibus. Divitiis animoſa ſuis vanâ non delectatur gloriâ, juſtas admittit laudes, juſtis ubi excellit meritis, neque etiam meritorum con-

ſcia verecundiam oris ſui commaculari putat, in os ſi laudetur.

Interpres & propugnator hujus diſſenſus eſt chimia in artis formam redacta, & præſens hic, non ens chimicum mercurius metallorum & mineralium, inſcriptus libellus,

Dedico hunc gratiæ tuæ templo. Facias tenebras ejus eruditâ luce tuâ ſplendeſcere. Cenſorem te præſta. Eris, ut Plato quondam Antiocho, pro judicii tui gravitate & rerum naturalium profundâ reconditâque doctrinâ inſtar omnium. Tuo ſi ſteterit, de alio-

rum

rum ſecurus vivet judicio, & à clariſſimo immortalique nomine tuo fœneratâ luce, viam terere merebitur æternitatis: ſin minus & experientiæ per probabilem vel apodicticum parandi modum probatæ teſtimonio causâ cecidero, ad παλινῳδίαν paratus aſto. Eandem, ſi ſecus res evenerit, ab aliis expecto.

Δεῖ γὰρ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς ἀληθείας καὶ τὰ οἰκεῖα ἀναιρεῖν, *oportet enim pro veritatis conſervatione etiam ſuas opiniones deſerere.* Præceptum hoc eſt Stagiritæ, cujus pleriſque in ſententiis major ſuprà naturam apparet divinitas, quàm à genio intra naturæ potuerit contineri limites.

Va-

Vale, vir ſeculorum memoriâ dignisſime, ſubterranei mundi cenſor æquisſime, & ſine affectu & partium ſtudio te arbitrum interpone.

انهج الله لك انجع السبيل
الى السعادة والحقيقة *

Indicet tibi Deus viam ad felicitatem & veritatem maximè expeditam.

Dabam in Athenæo Salano, ANNO ÆRÆ DIONYSIANÆ M DC LXX, CALENDIS JANO SACRI MENSIS.

PERREVERENDÆ EXCELLENTIÆ TUÆ

admirator

GUERNERUS ROLFINCIUS,
PHIL. MED. D. PRACTICÆ ET CHIMIÆ
PROFESSOR, ACADEMIÆ SENIOR.

LIBER
DE
MERCURIO METALLORUM, ET MINERALIUM.

SECTIO I.

DE MERCURIO METALLORUM.

CAPUT I.

Nova φύσεως καὶ ἀνάστασις mercurii metallorum perfectorum & imperfectorum confirmatur autoritatibus & experimentis.

PEr mercurium hîc non intelligitur pars substantiæ compositionis seu misturæ essentialis, quatenus ut principium consideratur à nonnullis; sed ut principiatum & mistùm objectum quoddam chimicum, argentum vivum communiter dictum. *Ҩrius*

Duplex hic statuitur à nonnullis; naturalis & artificialis. *duplex:*

I. NATURALIS ex specubus subterraneis quorundam montium Hispaniæ & fodinarum Hydriæ in Carniolâ fornicibus per se fluit, eâ puritate, ut nullâ aliâ elaboratione indigeat. Inde ἄπυρος *ignem non expertus*, & virgineus dici potest, Aliis in locis vivus effoditur. Naturalis *à nonnullis* etiam dicitur, qui ex cinnabari extrahitur. In Polo- *1. naturalis,*

 nia

niæ quibusdam montibus multa grana, piſorum inſtar, ad radices graminum collegit *Beguinus*.

2. artificialis.

II. ARTIFICIALIS appellatur alter ☿rius, quòd arte eliciatur ex corporibus aliis vegetabilium, animalium, & mineralium.

Creduntur hæc conſtare ex ⊖ 🜍 ☿ △ ▽, & in eadem reſolvi poſſe ſeparatim. Reſolutio hæc vocatur *ἀνάστασις ἢ φύεσις, reſuſcitatio, reſurrectio, generatio.*

Reſolutio mineralium in ☿ currentem.

DE RESOLUTIONE mineralium *in ☿rium vivum currentem* erimus ſolliciti. Eam multi poſſibilem, alii imaginariam cenſent.

Poſſibilitas ſtatuitur autoritate 1. Paracelſi.

POSSIBILEM ſtabiliunt principiis extrinſecis & intrinſecis, autoritatibus, experimentis & rationibus.

AUTORITAS magna eſt *Paracelſi Hic libro de naturâ rerum ſexto, qui inſcribitur de reſuſcitatione rerum naturalium,* eandem approbat & duplicem conſtituit. *Una* morti tradita & calcinata metalla reducit in metallicum ſuum corpus. *Altera* eadem reducit in primam materiam, id eſt, mercurium vivum. Ultima hujus eſt loci.

Modus conficiendi à Paracelſo propoſitus.

Ejus talem ſubjungit proceſſum, omnibus metallis communem.

℞. *metallum per mercurii fuliginem calcinatum,*
☿ii vivi æqualem portionem.

Pone in ≏torium ſimul. Stent, donec fiat amalgama. Sublima ☿curium in alembicum. Meteoriſatum ☿curium cum calce relictâ iterum miſce, & inde ſublima. Id toties repete miſcendo & ≏do, donec calx illa ſuper candelâ ceræ & glaciei inſtar liqueſcat. Et hæc juſta eſt ejus proba. Demum tale metallum in digeſtione juſtâ locatum mutatur in ☿ium, id eſt, primam ſuam materiam. Vocatur hic ☿rius metallorum, vel ☿rius philoſophorum, quem multi alchimiſtæ quæſiverunt, ſed non acquiſiverunt.

Hôc modô vivum ☿rium ex omnibus metallis ☉ ☽ ♀ ♂ ♃ ♄ elici concludit.

Mo-

MODUM calcinandi metallum per fuliginem ☿curii proponit talem *libro quinto præcedente*. Laminatur metallum. Deinde inde ☿ium in vas terreum, quod inferiùs latum, superiùs angustum, locandum super carbones, folle insta, donec ☿rius incipiat adscendere ex vase instar albæ nebulæ. Tum impone laminam metalli. Fuligo sensim penetrat metallum, frangibile & friabile idem reddens. *Calcinatio ☿curii per fuliginem.*

2. *Libavius syntagmate arcanorum libro 7. de transmutationum magisteriis* fusô sermonis apparatu agit de metallis in ☿rium vertendis. *Flamellum* flammâ dignâ voce scripsisse docet, nullam congelationem naturalem metalli reduci posse in argentum vivum, & *Alexandrum de Suchten* non sine ☿rio reductionem fieri posse satis pueriliter & ineptè tradidisse. *Libavii parandi modus.*

GENERALEM & SPECIALEM in singulis metallis praxin sequentibus plurimis capitulis subjungit.

Refert Eduardum Kellæum experimentum fecisse in auro Rudolphopoli Thuringorum, præsente Nicolao Majo, tum temporis à secretis Swarzburgicis, qui id ipsi narraverat cum admiratione.

MODUM præparandi duplicem subjungit, unum ex scriptis *Penoti*, alterum ex relatione *Maji*. Aquam mercurialem alter, alter pulverem mercurialem agnoscit.

3. *Beguinus* postquam *tyrocinii chimici libro 2. cap. 13.* factitium ☿ium ex mineralibus, sanguine humano & plantis elici posse monuerat, subjungit modum eliciendi eundem ex ☽nâ, qui etiam à multis magni æstimatur. *Beguin..*

4. *Matthias Unzerus anatomiâ spagiricâ mercurii libro 1. cap. 15.* de artificii hujus possibilitate nullus dubitat, sed potiùs constanter adserit, argentum vivum ab omnibus metallis esse separabile. Praxin in singulis ordine subjungit. *Unzeri,*

5. *Thomas Erastus, aliàs chimicis studiis* parum æquus, refert *tractatu de metallis*, se vidisse apud medicum illustrissimi principis Friderici, Marchionis Brandenburgici mercurium ex auro extractum, mobilem, planè candicantem. *Erasti.*

Magni nominis operator eductionem ☿rii ex auro facilem demonstraturus recipiebat *calcis ☉ris partes* xij, *salis ♀ volatilis partes* xvj. Miscebat in volâ manûs. Apparebat ☿rius currens.

Operatoris cujusdam,

7\. *Alterius cujusdam,* *Non nemo* mercurios perfectorum & imperfectorum metallorum ordine dispositos habebat in vitris distinctis, spectatoribusque singulare hoc artis mysterium commendabat. Rogatus pretium communicationis, sepulchro hunc thesaurum se ceu comitem destinasse ajebat, nulli neque sub juramenti fide revelandum.

8\. *Disquisitionis Helianæ,* *Helianæ disquisitionis autor*, qui *Heliophilus à Percis* nominari vult, sed revera nemo alius esse perhibetur, quàm Raphael Eglinus, Theologiæ in Academiâ Marpurgensi, *referente Antonio Gunthero Billichio de anatomiâ & synthesi mineralium, libro 1. cap. 4.* olim professor, *libro de metallorum transformatione, capite de principiis metallorum* defendit chimicorum sententiam, metalla ex hydrargyro & sulphure constare & in eadem resolvi, documenta proponit, quomodo vel horæ spatio metalla tàm mollia, quàm dura in argentum vivum currens converti & resolvi queant. Idem in cupro & argento procedere addit.

Incedit autem primò *viâ humidâ*.

℞. *plumbum limatum, rasum vel scalpro detritum, vel fusum inter duas patellas ligneas & concussatum pondere* ℥j. *aqua fortis purificatæ* ℥ij, *argenti vivi communis* ℥j. Solve leni calore mercurium in ▽. Injice sensim plumbi ℥j. &c. Apparebit hydrargyrum plumbi, quod à communi non differt, nisi quòd lividius paulò sit & segnius; sicut contrà quod ex ferro fit, omnium est vivacissimum & agilimum.

Deinde *viâ siccâ* durissimum metallum ♂tem aggreditur. Miscet chalybi ✱ ℥j, ☿♎ti ℥j. In crucibulo △i committit. Primò nebulam emittit, mox fluit. Ab igne removeatur & sponte refrigescat: pòst super patellâ diffractum monstrabit, chalybis limaturam magnâ ex parte in argen-

gentum vivum abiisse, quod patellâ vel vitro exceptum per linteum exigendum. Perspicietur limpidissimum & ita vivacis naturæ, ut in plano decurrens quasi subsiliat, adeò igneæ naturæ est ☿rius ♂tis, ut nec in ligneo vase, sed solo vitro, eoque benè obligato adservari possit. *Addit*, non defluere hunc ex ☿⌒to, sed marte.

Johannes Agricola comm. in Poppium hunc ☿rium ♂tis 9.
confirmat, & cuidam incredulo extemporaneâ præparatio- *Agricola,*
ne se satisfecisse asserit.

Non nemo infallibilem hanc mercurii martialis præpara- 10.
tionem censebat magni nominis vir.. *anonymi,*

℞. *limaturæ ♂, fuliginis camini resplendentis,*
salis communis, ✳, ⁜ & ⊡ just. proport.

Stent in digestione per hyemem. Tum adde
☠ ♀ *à spiritu liberati, nigri, cum oleo fœtido juncti. s. a.*

Per mensem iterum serventur in leni calore. Exstillatur per descensum ☿rius.

Venetiis commorabatur circulator, qui publicè in sca- 11.
mnis exponebat suas merces magno cum applausu, priva- *circulato-*
tim verò quibusdam nobilibus Venetis, in quorum numero *ris,*
etiam erat illustrissimus Nicolaus Contarenus, offerebat cordialem pulverem ex ☿rio solis, ex Ægypto allato, & phaleratis sermonibus commendabat.

Alii ☿ii ex plumbo eductionem in viâ humidâ Helio- 12.
phili confirmant ex pondere aucto post extractionem. *aliorum,*

Fide dignus qui videri volebat vir ingenuus, referebat, 13.
se novisse Lipsiæ artificem, qui venderet mercurii Saturnini *anonymi,*
libram unam pretio dimidii thaleri.

Et quotus quisque *παλιγγενεσίαν* & resolutionem 14.
seu mutationem metallorum in primam materiam, quæ ab ipsis statuitur mercurius currens, communi consensu quasi stabilitam magni non æstimat.

Deprædicant eandem in conviviis & scriptis, magnas 15.
eidem adscribunt virtutes, secusque sentientibus infaustos ominantur eventus. Adhibent etiam manum, & in præsentiâ

magnatum præparationes ad Vulcani instituunt aram, spectatoresque voti compotes dimittunt, tantâ fiduciâ, ut jurare hi non vereantur, omnia quæ viderunt, ita se habere.

CAPUT II

ad rationes progreditur, & rationem pro mercurio corporum metallorum, in scenam producit, deductam à modis eliciendi generalibus probabilibus.

Ratio prima deducta à modis parandi facilibus.

Restringuntur hi ad additamentum quoddam, sine quo novus hic fœtus lucem videre nequit, cum eo facilè.

Duæ sunt viæ, quibus scopus αἰαςάτος impetratur: altera dicitur humida, quæ fit per aquas & solutiones: altera dicitur sicca, quæ fit per pulveres.

Nonnulli acquiescunt in additione mercurii vivi simplicis vel ♎ti, certâ spe freti, per sympathiam evocatum iri primam illam materiam, in oculis habentes veterum præceptum: Fac ☿rium per ☿curium.

Alii additioni ♀ri multum fidunt, sed non uno & eodem modo.

Hi eligunt sal ♀ fixum elementare, eique soli resuscitativam vitæ ☿curii facultatem adsignant, si diutinâ, annuâ, imò ulteriori digestione subigantur.

Imò, quod majus est, ex ⊖ ♀ri resoluto in humido frigido aëre eductionem ☿curii promittunt. His promissis etiam dives est *Philosophia chimica proposita in theatro chimico, volumine 1. pag 500, & paginâ 348.*

Evocatoriam mercurii facultatem singularem alii adsignant ⊕tuo ♀ri post spiritus exstillationem hoc modo factam, cum salibus & aliis.

℞. *♀ri Francici* q. v.

Per

Per retortam in balneo ſicco, vel cineribus lentô igne exeant ſpiritus ſoli, ut oleum fœtidum & craſſum remaneat in vaſe recipiente nigræ relictæ conjunctum maſſæ. Hanc tere & comminue. Adde

⊖ ♀ri, ✱, 🜿, ⊡. ad placitum. *M.*

Alii ſolum oleum fœtidum ſumunt.

Ab *aliis* ſal volatile urinæ humanæ, ✱ & fixum ♀ri ſal volatile redditum extollitur.

Quidam ſali communi tantam tribuunt vim, ut eô ſolô mediante ex ♄ & ♃ verum vivum mercurium produci poſſe edicant.

CAPUT III.

E rationis penu pro mercurificatione à compoſitione petitum proponitur argumentum.

Qui actu 🜍 ⊖ ☿ metallis ineſſe ſtatuunt & mineralibus, ab inexiſtentiâ & compoſitione hâc deſumere poſſunt rationem ex *Ariſtotele* peripateticorum principe *l. de generatione & corruptione cap. 10. t. 84.* Ita habet: Φαίνεται δὲ τὰ μιγνύμενα πρότερόν τε ἐκ κεχωρισμένων συνιόντα καὶ δυνάμενα χωρίζεσθαι πάλιν. *Videntur enim ea, quæ miſcentur, prius ex ſeparatis convenientia & poſſibilia ſeparari rurſus.* *Secunda ratio petita à compoſitione.*

Senſus verborum videtur eſſe: quemadmodum elementa ſecundùm ſuas virtutes vel potentias in mixtis habentur, & miſcibilia alterata ſunt proxima mixtionis materia: ſic hæc miſcibilia, ex quorum coalitu miſtum conſtitit, ſunt ita ex miſto ſeparabilia, ut exinde per transmutationem fiant.

Quodlibet reſolvi poteſt in id, ex quo naturaliter eſt conſtitutum & concretum. Hujus rei fidem faciunt nix & glacies, quæ calore reſolvuntur in aquam, ex quâ priùs genitæ erant. Saxa & lapides ex terreſtri materiâ orti tandem in terreum pulverem fatiſcunt. Omnis res vel maximè in eam converti-

tibilis est, ex quâ originem sumsit, materiam. Ergo etiam metalla resolvi possunt, & per consequens etiam in mercurium, ex quô actu constant.

CAPUT IV

rationem proponit deductam à liquefactione.

Tertia ratio petita à liquefactione.

SI metalla possunt emolliri, ut fluant ex parte, possunt etiam emolliri, ut liquidiùs fluant in toto.

Sed verum prius est de metallis. Ergò & posterius: & per consequens in mercurium possunt converti.

MAIOR videtur suâ radiare luce. MINOREM probant exemplo Chinensium, qui *referente Athanasio Kirchero in mundo subterraneo* aurum emolliunt, ut sigilli formam recipiat, rursumquè indurant, & exemplo boni cornui, qui præparatur vehementiori igne destillando per retortam, ut transcendat in recipiens instar foliorum metallicorum, quibus in speculis utimur.

CAPUT V.

In dubium vocantium hanc artificialis mercurii à metallorum corporibus separationem nonnullorum sententia.

Dubitant veteres,

LEo Suavius, Nicolaus Flamellus, Alexander Suchtenius, negant ullam concretionem metallicam reduci posse sine ☿curio.

recentiores, 1.

Angelus Sala tractatu septem planetarum terrestrium spagirica recensio inscripto, experientiam certò comprobare scribit, ☿ium ☉is adeò fixum esse, & cum reliquis ejusdem corporis substantiis conjungi, ut modo nullo retrogredi queat. Hoc confirmat autoritate Rogerii Bachorii, scribentis, facilius esse aurum facere, quàm destruere. *Subjungit,* se quidem laboris multum in hâc re consumtum vidisse, talem verò mercu-

curium, nusquam videre contigisse, sæpeque varias & multas agyrtarum pessimorum fallacias, & maleferiatorum alchimistarum technas in hâc operatione detectas & deprehensas perspexisse.

2. *Antonius Guntherus Billichius*, Salæ olim discipulus *de anatomiâ & synthesi mineralium libr. 1. cap. 4.* præceptoris sui legens vestigia, resolutionem hanc in ☿rium in affectu magis consistere docet, quàm effectu. Triviali chimicorum jactantiâ percrebuit, *sic verba habent*, omnia metalla facili negotiô in argentum vivum reduci posse. Beguini,

3. *Robertus Boyle nobilis Anglus in dubiis & paradoxis suis chimico-physicis pag. 118.* fatetur, licet probabiliter chimici affirment, posse se ex animalibus & vegetabilibus tria prima impetrare, mirari tamen se sæpe, ipsos tantâ cum fiduciâ obtendere, posse se omnia metallina aliaque mineralia corpora in ⊖ 🜍 & ☿ resolvere. Boyle.

Et *pag. 49. & sequentibus* separationem mistorum quorundam in ⊖ 🜍 ☿, multò magis omnium in omnia tria in dubium vocat: in specie aurum & argentum per ullum ignis gradum in ☿curium currentem separari posse negat.

4. *Alii* indignabundi vanas & Thrasonicas illas gloriationes excipiunt sibilo. Ambitiosi, *ajunt*, crepant artificium hoc, sed cum ad rem ventum, pisce magis apparent muti. Vertunt vitio, quòd præparandi arcanos modos non addant, & quidem metu censuræ, ne manus si admoveantur propiùs, scopæ appareant dissolutæ. Aliorum.

CAPUT VI

Ἐπίκρισιν autoris subjungit, autoritates & experientias rejicit.

MElior est veritatis causâ suscepta discordia, quàm errantium opinionum consensio.

Magnum non ens est talis ☿ius.

Amor veritatis chimiæ cultorem metallorum mercurium currentem hactenus promulgatum jubet in mare Caspium vagis portandum tradere ventis. Magnum non ens est ille: magnum non ens etiam est admiratorum ejus experientia. Nondum in hunc usque diem vidit talis mercurius altis sepultus tenebris lucem.

Non probant viri cordati pronum illum genium res difficiles pronunciantem, antequam videant media, quorum ope effici possunt. Multò faciliùs ejusmodi promissa dantur, quàm præstantur.

Fronte exile negotium, & dignum pueris putes:
aggressis labor arduus, nec tractabile pondus est.

Vanitas inexistentiæ.

Vanitas inexistentiæ realis mercurii currentis corporum mineralium ostenditur remotione modorum inessendi & fiendi.

Philosophus 4. physicorum capite tertio textu 21. octo recenset modos, *ποσαχῶς ἄλλο ἐν ἄλλῳ γίνεται, quot aliquid est in alio.* Nullo horum modorum inest mercurius in corporibus mineralium & metallorum.

Nullo modorum etiam, quibus aliquid ex alio fit, à *Philosopho 1. phys. cap. 7. t. 63.* enumeratorum ☿curius currens è corporibus educi potest.

Autoritates diluuntur

AUTORITATES & EXPERIENTIÆ speciosæ sunt, non infallibiles. Earum fascinum mentem suam incantare nemo patiatur.

1. Paracelsi,

Paracelsi vanæ ostentationes sunt notæ, etiam in *libris de naturâ rerum.* In quibus sæpe selectissima reperiuntur, in illis etiam non rarò vanarum occurrunt opinionum ludibria. Qui hîc apparet ☿curius, non est metallorum, sed ille qui additur. Fuligo ☿ii & ☿ius additus hîc omne ferunt punctum. Illa sunt, qui currentes apparent mercurii, non metallorum. Producuntur ex metallis *κατ' ὄψιν, οὐ κατ' ἀλήθειαν, μὴ περὶ τοῦτο, ἀλλὰ περὶ μίξιν, facie externâ, apparenter solùm, non per se, sed ob admistionem.* Non est credibile, veteres talem mercurium intellexisse.

Li-

Libavium Academiæ Jenensis lumen fulgentissimum mirantur multi, adeò facilem fuisse in recensendis tot inanibus præparandi modis. *2. Libavii,*

Begninæus in ☽nâ conatus nullius est succesſus. *3. Beguini,*

Unzerus aliorum fide videtur scribere. Non respondet eventus votis. *4. Unzeri,*

Erastus relata refert, non asserit. *5. Erasti,*

Magni nominis *opemtor* ipse fatebatur, se fraudum patronum in consilium adhibuisse, & hunc non metallorum mercurium ostendisse. *6. celebris viri,*

Ostentatorum plena sunt omnia, sed non fide digna. Videtur *nonnemo* fumos vendere cum distinctis suis mercuriis. Similes sunt hi vegetabilium floribus à Quercetano memoratis. Ludificationes sunt, non ἀποδείξεις. *7. alterius,*

Artificialis *Heliophili* uterque mercurius altum stertit. Nondum evidenter apparuit utriusque γένεσις. In utrâque suspecta est hydrargyri per hydrargyrum extractio. In viâ humidâ ▽tis hydrargyro gravida non elicit è plumbi calce ☿ium, sed ex adverso plumbi calx allicit ad se inhærentem & in visceribus aquæ fortis sepultum mercurium. In viâ siccâ additio ☿rii ♎ti hujus sobolem ostendit. *8. Heliophili,*

Cum *celebri medico* commutatæ literæ & familiaria colloquia non potuerunt ab eo ἐγχείρησιν impetrare ullam, non levi vacillationis argumento. *9. celebris medici.*

Experimentum hoc non respondet expectationi. Punctula si quæ apparent albicantia non sunt mercurialia. *10. ἡ πεῖρα σφαλερή.*

Existimatio hujus pulveris brevi temporis spatio evanescebat. *11. Scopæ dissoluta.*

Dum majus est pondus mercurii, postquam ex plumbo est extractus, cave, ne sanæ ludibrium debeas rationi. Non est pondus à ☿io, sed confuso coagmentatoque plumbo. Adulterium est ☿ & ♄. Spectatores non omnes sunt capaces, ut occultas fraudes quotidie quæ excogitantur novæ, advertere valeant. *12. Ratio ponderis.*

Sedula inquisitio notum fecit, qui Lipsiæ ve- *13. Gloriatio nova.*

num expositus fuit saturni mercurius, eum non fuisse genuinum ejus filium. De eo etiam, ut & de vili ejus pretio, nihil constabat certi.

14. Festivi applausus non juvant. Multitudo applaudentium & facilitatem quandam sibi imaginantium non parit tali mercurio firmum & solidum patrocinium.

Causa multiplicis assensus. Rogati causam, ob quam pauci in dubium vocent hanc mercurificationem, respondemus: tanta vis præconceptæ opinionis, ut non quâ eundum eatur viâ, sed quâ itur. Tanta multitudo affirmantium, ut nube eorum deterriti pauci audeant contradicere. Autoritas mirè vitiis est obtentui, & facili operâ imponere potest.

Præcones duorum generum. Veteri ævo noti erant præcones, qui in conviviis decantare solebant laudes heroum, aliorumque clarorum virorum. Hoc docuere *Guilielmus Stuckius lib. 3. antiquitatum*

1. *convivalium cap. 20. Julius Cæsar Bulengerus libro 3. de conviviis cap. 33.* Noti sunt alii ex *Athenæo libro 14. Homero odyss. α. & θ.*

2. Erant præterea alii, qui vocabantur ἀρεταλόγοι, quos frequenter in convivio Cæsar Augustus habuit, *teste Suetonio capite 74.* Hi non erant homines melioris notæ. *Casaubonus* interpretatur miseros quosdam philosophos, qui conviviantes variis de virtute & vitio disputationibus oblectabant: *Salmasius* genus scurrarum, qui multa falsa de virtutibus suis prædicabant, ad risum tollendum. *Adriano Turnebo autore in notis ad Ausonii librum 10. cap. 12.* non tam videntur à virtute dici, quæ ἀρετὴ vocatur, quàm ab ἀρετὸς *gratus & placens*, qui narrationes & fabellas, acroamataque auribus auditorum grata loquuntur. Proinde & nugatores eo etiam nomine & garruli censentur, cum usu veniat persæpe, ut scurræ illi nugentur & garriant. *Nonnulli* ab *Arete*, uxore Alcinoi deduci volunt, quæ explicationem illam longissimam errorum Ulyssis (quem *Juvenalis Sat. 15.* etiam *aretalogum* vocat) audierat.

Scaliger apud Ausonium in aliquibus à Turnebo dissentiens.

tiens, aretalogos tales interpretatur mendaces, sermone jactabundos, & ut agyrtas, multa promittentes aut mentientes, aut ut declamatores, prodigiosa argumenta tractantes, *ad-ditque*, propriè ita vocari posse circulatores istos Italiæ, qui in compitis mira de suis promittunt pharmacis.

His ebuccinatorum horum nonnulli quodammodo similes sunt.

Interrogati quidam adepti, cur in arcanis habeant hanc mercurificationem, quam tenere se profitentur, animam tacendo fieri sapientiorem & se levare supra se, jucundissimum esse talia noscere, & sub amico silentio oculis cernere, manuque tractare, quæ sensus communis vulgi non comprehendit, & à corticibus procul posita sunt in centris rerum, secretorum taciturnitatem possessoribus autoritatem, aliis autem incitamentum ad industriam addere respondent. Indigni à communicatione & doctrinarum compendio sunt arcendi, & suo marte arcana hæc eruere jubendi. *Quæstio*

℞. Non omnis arcanorum occultatio in vitio est, modò teneatur sapientiæ modus. Sæpe erronea scientia imponit & blanditur suis possessoribus, ut nubem pro Junone amplectantur, & ideò satiùs esset, si cum aliis communicatio institueretur, nec errores tam denso agmine ad posteros propagarentur. *resolvitur.*

CAPUT VII

rationes pro mercurificatione allatas & 1. à modis eliciendi vulgaribus petitam diluit.

NOn potest ex metallis & mineralibus elici ☿rius absque additione aliorum, nec potest elici cum additione aliorum. Salia, cinnabaris & mercurius simplex vel ♎tus nullum hic habent imperium. *Ad primam rationem respondetur.*

Qui ☿ius additur, ille elicitur, prætereà nullus. Elicitur mercurius ex metallis κατ' ὄψιν καὶ φαντασίαν, οὐ κατ'

 ἀλή-

ἀλήθειαν, secundùm visum & imaginationem, non secundùm veritatem.

Nullum ibi ponderis mercurii augmentum heterogeneum, accedens ex metallo. Solum manet mercurii additi pondus, imò ferè semper minuitur. Perit aliquid in mutuâ actione & reactione. Pondus si quod accedit, igni adscribi poteſt. Illuſtrant hæc *Tachèniana in Hippocratis chimici clavi, cap. 8.* quæ de pondere minii ab igne ajunt, meletemata.

Senſus verborum: fac mercurium per mercurium, aut alius eſt, aut hoc modo eſt erroneus.

☺ ♀ cum ſalibus & aliis non eſt tantæ efficaciæ, ſed fruſtraneæ exſpectationis. Citiùs ex pumice aquam, quàm ex metallo guttam expreſſeris mercurii hoc modo.

Multò minus ex ⊖ ♀ri in cellâ frigidâ reſoluto mercurius ullo modo elici poterit, ut ſentire videtur *philoſophiæ chimicæ* autor *loco citato.* Somnia videntur inania, ſi κτ̀ τὸ ῥητὸν intelligantur.

℅ ♀ri fœtidum per ſe, vel ☺ ♀ri poſt ſpiritus exſtillationem cum oleo & ſalibus nullum huc conferunt momentum.

CAPUT VIII

rationem ſecundam à compoſitione petitam ventilat.

1. Axiomatis vulgaris ventilatio.

Ratio fundata in axiomate vulgari, in ea reſolvuntur miſta, ex quibus conſtant, digna eſt conſideratu.

Maior videtur, ſana ſi admoveatur interpretatio, poſſe admitti in aliquibus, non in omnibus, nec quâvis, ex quâ generationes fiunt, materiâ.

Philoſophum allegatis verbis id velle, ut omnia, ex quibus fit mixtio, iterum extrahi & ſeparari poſſint ex mixto, vel debeant, non conſtat, quin potius videtur & propriis ipſius doctrinis & experientiæ contrarium.

Vult

Vult hoc ſaltim adductus textus : *Quæ miſcentur, oportet priùs ex ſeparatis, (uti nempe ſeparata fuerunt) coiviſſe, & poſſe rurſum ſeparari, ita ſcilicet, ut quando è mixto ſolvuntur, iterum ſingulum ſeparatim & per ſe exiſtat.* Ex hoc verò minimè ſequitur, omnia miſcibilia, ſive ex quorum miſcibilium unione aliquid concrevit, debere iterum ſeparari, & dividi poſſe.

Exemplum nivis & glaciei diſſolutæ huc non quadrat. Nix concreſcit ex vapore jam in aquam prono, glacies autem eſt humidum, vi frigoris concretum. Proinde neceſſariò potentiâ calidi hæc concretio ſolvitur, & humidum, quod ineſt potentiâ proximâ, reproducitur. 2.

Non de quâvis materiâ, ex quâ generationes fiunt, veram eſſe majorem, exemplis oſtendi poteſt. Separatio infert duo: 1. illius corporis inexiſtentiam vel actu, vel virtute ac potentiâ, ſicuti patet exemplo domûs, quæ deſtructa, in ligna & lapides; & nivis vel glaciei, quæ potentiâ calidi in aquam reſolvuntur. Ubi aqua nivi glacieique potentiâ, ligna verò ac lapides domui actu inſunt. Inde & 2. infert novam productionem, ſiquidem ſic infuerit actu. 3.

Vera major eſt de *partibus phyſicis* eſſentialibus. Sic homo reſolvitur in corpus & animam, ex quibus conſtat ceu ex materiâ & formâ. Talis autem pars mercurius non eſt. *Explicatio propoſitionis majoris.*

Vera major eſt de partibus alicujus compoſiti quantitativis integrantibus, à ſe ipſis actu exiſtere potentibus, vel ejusdem rationis, vel diverſæ: *ejusdem rationis*, ut cum *aqua* in plures particulas, quarum quælibet eſt aqua, dividitur: *diverſæ rationis*, ut cum *domus* in ligna, lateres, lutum, trabes, feneſtras: aut corpus humanum cultro anatomico in partes & membra, ex quorum compoſitione integrantur, dividitur.

Si

minoris. Si de mercurio quis ſubſumere voluerit, & concludere, etiam eum debere ex mixtis ſeparari poſſe, ille debebit priùs demonſtrare, mercurium eſſe inter illa, ex quibus componitur metallum, ita ut in hoc vel actu vel potentiâ, uti aqua eſt in nive ac glacie exiſtens, aliis licet commixtus, poſſit extrahi iterum, ſeparari, fluidusque reddi.

Quinque chimicorum principia ⊖ 🜍 ☿ △ 🜃 non ſunt prima miſta, neque inſunt actu, ſed analogiâ quadam ad vulgaria illa miſta accedunt, inde etiam nomen acceperunt.

Inexiſtentiam & facilitatem reſolutionis hujus in currentem mercurium, quod in ipſo aere, vegetabilibus, animalibus mineralibus multi animo concipiant, quam tamen in effectum dare neſciunt, mirum eſt.

CAPUT IX

tertiam à liquefactione petitam rationem intuetur.

Nullum hæc rei, de quâ controvertitur, nitorem addit. Ponatur, Chinenſes aurum emollire, ut ſigilli formam recipiat, & rurſum indurare. Ponatur etiam metalla alia in fluxum redigi poſſe. Sed conſequentia, in mercurium redigi poſſe, negatur.

Emollitio & fluiditas non probant internam metalli immutationem, ſed potiùs formæ externæ poſt atomorum ignis introitionem alterationem. Hiſce ſeparatis iterum coit & induratur metallum. Fluxus conceditur, ſed non mercurialis.

SECTIO II.

DE MERCURIO MINERALIUM, QUÆ AD METALLA REFERUNTUR, MARCASITÆ PLUMBI, CINNABARIS, & ♃ii.

CAPUT I.

De mercurio marcasitæ plumbi.

EX plumbo cinereo seu Saturni marcasitâ extrahi mercurium salibus resuscitativis imprimis sale ♀ri vulgari vel volatili facilis obsequii artifices non dubitant. Sed incerta sors hunc manet laborem.

Σπίκεσις.

CAPUT II.

De mercurio cinnabaris.

KINNÁΒAPI seu Cinnabaris duplex est, nativa mineralis fossilis, & facticia. *Cinnabaris.*

Nativa, quam *Matthiolus* frequenter observavit in argenti vivi fodinis Hydriæ montis, qui unius diei itinere distat à Goritiâ circà Carniolæ fines, tantâ copiâ est prægnans, ut liberali manu dispenset mercurium, vel sponte suâ, absque ignium vi. Ignis operâ idem facilè ex eâdem extorqueri potest modò vulgari, qui proponitur *à Paracelso, libro de resuscitatione rerum naturalium.* Pulvis cinnabaris in pastam redigitur cum albumine ovorum & sapone. Formentur globuli magnitudine nucis avellanæ. In cucurbitâ, cujus os lamellâ pluribus foraminibus pertusâ opertum, fiat destillatiò per descensum igne forti, in recipiens vas aquâ frigidâ plenum. Habebis mercurium vivum currentem.

FACTICIA paratur ex ☿ currente & ♎, communi modo in alembicum ♎tis. Eodem modo & hæc à morte redit in vitam.

παλιγγενεσία. Reductio hæc à nemine vocatur in dubium, sed non patrocinatur præsenti negocio.

CAPUT III.

De mercurio ♁ii.

Antimonii mercurium præparandi modi, ANTIMONIUM ferax esse mercurii, communis est sententia. Quod *Paracelsus* ejus *loco citato* non meminerit, mirum.

Basilius Valentinus monachus Benedictini ordinis, Germanus, sub finem decimi quinti seculi paulò post exortam luem Veneream qui floruit, in curru triumphali antimonii, modum idem in mercurium reducendi proponit speciosum.

I. ℞. *Reguli ♁ii per se sine ♂te præparati & trinâ calcinatione per ignis fulmen à saturno liberati partes iiij,*

salis urinæ humanæ partem j,

✱ part. j, ♀ri partem j.

Super salia infundit acetum acre in vitro luto sapientiæ munito. Digerit per mensem in calore continuo. Post mutato vase exstillato aceto calore cinerum cum siccis relictis salibus miscetur *terra Venetiana.* Ex retortâ pellit spiritum. Fundit hunc super regulum, stant in putrefactione menses duos. Exstillat acetum leni igne. Residuo miscet *quadruplum pondus limaturæ ♂tis.* Pellit per retortam igne validissimo. Tum spiritus ultimi secum vehunt mercurium ♁ii in formâ nebulæ in recipiens vas, quod aquâ plenum collo retortæ apponitur. Spiritus per aquam disperguntur, mercurius autem in fundo redivivus sensim colligitur.

Utilitas, Hunc vocat mercurium ♁ii diu multis mundi angulis desideratum, e usque usum proponit. Nonnulli in iliaco dolore commendant præ aliis ex ♁nio solo præparatus regulis.

Sed quid opus ambagibus? Regulus est qui apparet antimonii, & ♂tis, non mercurius vivus currens. Reductionem reguli hujus qui facilem putant in mercurium currentem sine mangonio, consulant experientiam, & spe suâ se excidere observabunt. Non videtur ulla subesse causa, ob quam primo loco sumat regulum simplicem, & in progressu limaturam ♂tis addat, nisi quod ♂tis regulum accedere velit. Επίχειρησις.

In destillatione butyrosi glacialis liquoris ♁ium expuere, mercurium, ex quo constat, cum suppressorius accedit ignis, oculorum contestatur fides. 2.

Non est soboles ♁ii, verum ♎ti. Επίχειρησις.

Johannes Rhenanus clavis & manuductio in libros Paracelsi inscripto libro, ♁ii mercurium taliter conficit: 3.

℞. ⊖ ♀ri in humido loco dissoluti part. ij,
♁ij optimè pulverisati part. j.

Misce & in conchâ vitreâ calore tenui massam exsicca, ut super vitreâ tabulâ teri queat.

Jam accipe ♀ri crudi ad hujus massæ pondus, tere cum illâ, & per retortam aut descensum urge in aquam frigidam, & ℥iv ex ♁ii parte unâ prodibunt.

Non satis clara videtur descriptio. Facto periculo negocium non successit, neque forte succedet, nisi alia ingredientia accesserint, ☿♎ vel zz. ♀ris & mercurii soboles. Επίχειρησις.

Wilhelmus Davissonus nobilis Scotus, commentariorum in Petri Severini Dani ideam medicinæ Philosophicæ prodromi eâ parte, quæ inscribitur *adumbratio totius operis*, præparationem mercurii ♁ii proponit talem: 4.

℞. reguli ♂ ex ♁ii selectissimi non solùm striati, sed etiam colorem iridis referentis, nec non limaturæ ♂tis a. ℔j *præparati*, ✳ & ☿♎*ti* a. ℥iß.

Pulverisentur & ponantur in phialâ. Teneantur super carbones ardentes, quousque materia fluat instar aquæ. Fiat edulcatio per aquam dulcem in tepore, & mercurius separabitur

bitur ab aquâ, manetque pulvis in fundo. Hic deficcari debet & conglobari, seu in globulos formari cum

♀ri crudi quantitate proportionali, & calce vivâ in aquali portione, & ex farinâ & *albumine ovi* fiat pasta, ex quâ formentur globuli indendi in retortam luto obductam. Ignis apertus urgendus admovendumque receptaculum aquâ plenum. In eo ex sublimati ℥j habebitur ex istis globulis mercurii ℥j.

Ἐπίκρισις. Verosimile est, hunc non esse ♁ii resuscitatum fœtum, sed ☿≏ti sobolem à morte ad vitam revocatam. Suspecta est omnis mercurii ♁ialis præparatio, cui mercurius vulgaris ≏tus vel cinnabaris conjunguntur. Regulus ♂is ♁ti suum huc confert symbolum. Renuit hic transformationem in mercurium currentem. Mercurius hic fit cum ♁io, non ex ♁io. Antimonii est mercurius κτ φαντασίαν ὀυ κατ' ἀλήθειαν.

5. In scriptis *illustris Dygbæi* circumfertur discursus de arcto affinitatis vinculo inter aurum & argentum vivum vulgare. Addit hoc exemplum: si laminam auri vel ducatum aureum clauso ore comprimatis, & dein digitum saltem pedis in ☿ium ingeratis, ibique paululum retineatis, tunc aurum in ore vestro albedine, & ☿rio undiquaque obtectum deprehendetur. Quod si insuper aurum hoc ad evaporandum omnem ☿ium in ignem mittatis, hancque operam sæpius iteretis, aurum vestrum æquè calcinatum apparebit, ac si illud reverà hydrargyro per amalgama esset junctum. Totum hoc negotium longè celerius & efficacius perficietur, si locô ☿rii communis ☿rio ♁nii utamini. &c. Quod etiam mercurius vulgi regulo ♁ii, & Lunæ juncto amicè ☿rium ♁ii extrahit, *subjungit*. Non tamen magnifacio hunc ☿rium, *addit*, sed pluris æstimo, si ☿curius extrahatur ab ♁nio sine ☿curio vulgi, si nempe ♁nium cum ✱co ≏tur, solvatur, digeratur, & per retortam propellatur.

Ἐπίκρισις. Sed primum experimentum est dubium; alterum regulum repræsentat.

Con-

Conteſtatus eſt multiplicis experientiæ laude celebris vir, ſe vidiſſe præparationem mercurii ex antimonio ſine fuco, in laboratorio curioſitatis pleno. Id ſincerè factum nullus dubitabat, dolebat autem ſe deſcriptionem impetrare non potuiſſe. 6.

℞. Facilis credulitas ſæpe decipit etiam oculatiſſimos. Ἐπίκρισις.

Joſephus Donzellus Neapolitanus Baro de Digliola, philoſophus, medicus, & chimicus magnæ æſtimationis, in ſuo theatro pharmaceutico dogmatico & ſpagirico duos proponit modos eliciendi mercurium vivum ex antimonio. 7.

1. Sublimat regulum ♁ii in modum florum ♁ii, igne fortiſſimo ſed æquali. Spacio horarum XXIV. promittit mercurium per roſtrum alembici.

2. ℞. *ſalis ☿ri in humido loco reſoluti* ℔*ij.*
♁*nii ſubtiliter pulveriſati* ℔*j,*
☿*ri crudi* ℔*ij.*

Fiat deſtillatio per retortam vitream. In vaſe recipiente frigidâ aquâ pleno colligetur mercurius.

℞. Non ex ſuâ ſed aliorum retulit hæc ſententiâ. Idem ab excellentiſſimo *Joanne Hartmanno Gramanno medicinæ Doctore* in urbium urbe Romæ agente, de veritate rei per literas interrogatus, maluit ſilere, quàm falſum dicere, cum tamen aliàs benignè ipſi reſpondiſſet, de aliis interpellatus dubiis, vir ſanè candidus, & in arte chimicâ exercitatus, probatæ fidei & experientiæ multiplicis. Ἐπίκρισις.

Regulus eſt, ſi intendatur ignis, qui exit, non mercurius.

Zwelferus Cæſareus medicus illuſtris, in mantiſſâ ſpagiricâ, mercurium ♁ii ejusque præparandi modum propoſuit duplicem. 8.

Reſpondetur 1. viros magnos nonnunquam adducere varias opiniones, non quod adprobent, ſed ne ignorare videantur. 2. ſcripſit excellentiſſimus memoratus *Gramannus*, retuliſſe ſibi pro certo *Zvvelferi* amiciſſimum Breitenvvaldum Sileſium, eundem Zvvelferum nunquam pro ſuo Ἐπίκρισις.

habuisse, nec eum unquam confecisse. 3. Si quæ simulacra appareant guttarum albicantia, illa debentur floribus ♁ii, scoriis ferri, & regulo ♁ii. Hæc cum mercurio nullum habent commercium, nec postquam effluxerunt in vas recipiens, vagabundo se commendant motu, quin potiùs ut *stiria, quæ impexis induruit horrida barbis*, firmo stant pede immobiles.

6. Primarius consultus naturæ ex ♁io tali methodo sequacem & morigerum promittebat mercurium:

℞. *reguli ♁ii stellati minutim pulverisati* ℔i,
⊖ ♀ri *ante memorati oleo suo adhuc conjuncti*,
⊖ ♀ri *&* ✱ *a.* ℥iiij.

Terantur & misceantur. Affunde

⁜ *&* ☐ *æquales partes*,
ad supereminentiam digiti transversi. Misce iterum.

Stent in digestione lenis caloris, in balneo arenæ, vel post fornacem in pyxide cum operculo, quatuor septimanarum spacio. Adde

☉ ♀ *oleosum* *a.*

In leni calore digerantur dierum XIV. spacio. Post evaporent ad siccitatem. Adde
limaturæ ♂ *dimidiam partem.*

Pelle ex retortâ per descensum per ollam perforatam in vas recipiens ▽ frigidâ ex parte repletum. In fundo invenientur ex antimonii *librâ unâ mercurii* ℥v circiter.

Επίκρισις. Qui rem attentè considerat, advertet, quod resplendens hic fœtus non sit mercurius, sed ♁nii & ♂tis regulus.

10. *Donzella in novissimis* ad præparationem mercurii ex ♁nio, non recipit ♁nium ignem expertum, sed mineram ex metalli fodinis recenter allatam, faciliorem & obsequentiorem expectans & promittens præparationem.

Hæc

Hæc præparatio nihil probat. Non fit mercurius hic ex ♄nio, sed ejus minerâ, quæ quò ditior minerae mercurii vicinior, eò melior. Id autem tantum abest, ut quicquam probet, ut potius eam sententiam magis destruat. Nam iste mercurius, *ita habent verba Gramanni, in epistolarum nostrarum commercio*, non fit per materiæ ♄ componentis rationem, sed alienæ ☿ialis materiæ ei admistæ separationem. Ἐπίκρισις.

Alii recipiunt ♄ selectum, pulverisatum, illumque pulverem inebriant sale ♀ri resoluto, æquali utriusque ℔bræ proportione. II.

Exhalet massa ad siccitatem.

Hoc toties repetunt, donec ♄ cum 8 ♀ri in unam coiverit massam.

Post recipiunt ♀ri rubri 4. ℔. Pulverisant minutim, atque cum impregnato ♄ commiscent, tunc totam massam iterum inebriant 8 ♀, usque dum in liquidiorem abeat pultem.

Hoc cum factum, massam in ollâ recondunt, cujus fundus perforatus est, ejus orificium probè obturant, supponunt ampullam ▽ repletam, desuper instant primum leni flammâ, deinde Vulcani fræno sensim magis magisque indulgendo per 24. horarum decursum In fundo frigefactæ ollæ inferius positæ demum ☿ vivum ▽æ immersum reperies. Hic ☿ ex ♄nio elicitus ac purificatus æquipollet virtute mercurio ☉is. Etenim ♄ in inferiore suo centro ☉laris ut est naturæ, ita necessum est; mercurium hunc ex ☉ elicito, minimè virtutibus cedere.

Mirum est reperiri, qui talia scribere audeant. Cumulantur absurda absurdis. Ἐπίκρισις.

SE-

SECTIO III.

DE MERCURIO τῶν ὀρυκτῶν FOSSILIUM QUORUNDAM, QUÆ SOLVUNTUR HUMIDO AQUEO ATQUE OLEOSO.

CAPUT I.

Ex ſalibus mercurium vivum vago hinc inde diſcurrentem motu alii, alii etiam ex ♀re promittunt.

Ἐπίκρισις. SUo autem id faciunt periculo. Ex ſale extractio hæc impoſſibilis. Ex ♀ nihil ſperari poteſt per ſe. Magnetiſmus in ♀ & mercurio locum habet. Sæpe atomi in mineris permiſcentur, hæque in illis occulto junguntur connubio. Vinculo ſoluto fœderibus ruptis hæ relinquunt illas, & ſic ex accidente non madefaciens apparet aqua, non per ſe.

CAPUT II

quæſtionem movet.

QUamvis de mercurio res videatur deſperata, non infructuoſum tamen erit inquirere, an aliquibus, an nullis novis virtutibus imbuatur in conjunctione additus metallo mercurius?

Ἐπίκρισις. ℞. Aliquæ qualitates & virtutes à ☉, ☽, &c. ipſi communicari poſſunt. Perire tamen & illæ rurſum poſſunt & evaneſcere. Vana ubique ſpes & inania vota.

CAPUT III

perorationem continet.

UTinam appropinquent tempora, quibus mater ſcientiarum promiſit ſe venturam, ut majora elucidentur arcana & probabiliora, quàm præteritis tribus factum eſt monarchiis.

(o)